

مومیایی به لطافت و تازگی بدن انسان/ تمرین جراحی روی اجساد مومیایی

پژوهشگران اتریشی اخیراً شیوه نوینی برای مومیایی اجساد ارائه کرده اند که با انجام آن، اجساد تقریباً در شرایطی مشابه وضعیت افراد زنده حفظ می‌شوند.

پژوهشگران اتریشی اخیراً شیوه نوینی برای مومیایی اجساد ارائه کرده اند که با انجام آن، اجساد تقریباً در شرایطی مشابه وضعیت افراد زنده حفظ می‌شوند.

به گزارش خبرگزاری مهر، استفاده از این مومیایی‌ها در تحقیقات و پژوهش‌های دانشگاهی می‌تواند به پیشرفت دانش پزشکی کمک شایانی بکند.

مومیایی‌هایی که با این روش تهیه می‌شوند، می‌توانند برای آموزش جراحی به دانشجویان پزشکی و ارتقای مهارت‌های آنها به کار روند، ضمن آن که استفاده از آنها در مطالعات پزشکی به ایجاد و بهبود فنون و فناوری‌های جدید وابسته به جراحی کمک می‌کند.

با این شیوه مومیایی کردن اجساد که در طول چندین دهه به وجود آمده و پیشرفت کرده است، حالت و شکل طبیعی جسد حفظ می‌شود. از جمله پوست و ماهیچه‌ها همچنان قابل انعطاف باقی می‌مانند که باعث می‌شود اندام بدن متحرک باشند. اعضای داخلی بدن هم به راحتی قابل شناسایی هستند و طوری به چاقوی جراحی واکنش نشان می‌دهند که گویا در بدن یک فرد زنده هستند.

این در حالی است که با روش‌های سنتی مومیایی کردن اجساد که در آنها از فرمالدئید استفاده می‌شود، جسد سفت و شکننده می‌شود و به همین دلیل، استفاده از آنها در مطالعات پزشکی کمک زیادی به درک واکنش احتمالی بدن به یک روش مشخص جراحی نمی‌کند.

همانند هر مهارت عملی دیگری، پزشکان نیز برای انجام جراحی و مهارت در آن باید تمرین کنند. وقتی این امکان فراهم می‌شود که پزشکان بتوانند یک روش جراحی را قبل از انجام روی یک فرد زنده، بر یک جسد تمرین کنند، آنها شناخت بهتری از ساختمان بدن پیدا می‌کنند. این کار همانند تمرین قبل از انجام عمل واقعی است و احتمال خطا در جریان جراحی روی انسان زنده را کم می‌کند.

"سو بلک" رئیس مرکز شناخت انسان و ساختمان بدن در دانشگاه داندی می‌گوید: فایده ای که جراحان با استفاده از این مومیایی‌ها می‌برند، بیش از حد است.

تا سال ۲۰۰۶ میلادی تمرین جراحی روی جسدها در انگلیس ممنوع بود و جراحان ناچار بودند مهارت‌های خود را با تمرین روی مدل‌های مصنوعی یا اجساد حیواناتی مثل گربه، سگ، خرگوش و خوک بیشتر کنند، اما ساختمان بدن حیوانات تفاوت زیادی با انسان دارد.

پیش از این، اعضای یخ‌زده بدن انسان هم مورد استفاده بود، ولی احتمال عفونت و متلاشی شدن آنها در مدت یک یا دو روز بالا می‌رود. استفاده از جسدهایی هم که با فرمالدئید مومیایی شده‌اند هیچوقت به اندازه استفاده از مومیایی‌هایی با شرایط مشابه بدن واقعی انسان، موثر نیستند.

دکتر "لنا وت" جراح پا در آلمان، می‌گوید: "جسدی که با فرمالدئید مومیایی شده است، اصلاً شبیه جسد واقعی نیست. فقط کافیهست با چاقوی جراحی یک فشار کوچک به پوست آن بدهید تا از هم متلاشی شود."

او می‌گوید که رنگ جسدها هم با مومیایی با فرمالدئید تغییر می‌کند و به همین دلیل زیر پوست، لایه‌هایی از بافت بدن به هم چسبیده‌اند و تشخیص اینکه آیا این لایه عصب است یا شریان و یا یک رگ دشوار می‌شود.

به گفته وی چنین مشکلی با جسدهای موسسه اتریشی که به این شیوه پیشگام مومیایی شده‌اند، وجود ندارد و وقتی با آنها کار می‌کنید مثل این است که "گویا در اتاق جراحی هستید. به واقعیت نزدیک‌تر است و این فرصت را دارید که ببینید بدن چگونه عمل می‌کند و به همین دلیل جراحی روی انسان را به مراتب بهتر انجام می‌دهید."

در شیوه‌ای که با استقبال روبه‌رو شده است، جسد‌های مومیایی‌شده، شرایطی شبیه بدن زنده انسان را دارند.

افزون بر این، فرمالدئید ماده‌ای سمی و سرطان‌زا نیز هست و استفاده از آن در بسیاری از کشورها ممنوع است.

در اوایل دهه ۱۹۶۰ میلادی، یک کالبدشناس به نام والتر تایل که در موسسه‌ای در جنوب اتریش کار می‌کرد، به دنبال روشی جایگزین مومیایی با فرمالدئید بود.

او زمانی به فکر شیوه جدید افتاد که دید در قصابی محله‌اش گوشتی که در نمک خوابانده شده است، به مراتب از گوشتی که او در آزمایشگاهش داشت و آن را با فرمالدئید خشک کرده بود، بافت و انسجام بهتر و باکیفیت‌تری دارد.

تایل می‌گوید که نزدیک به ۳۰ سال طول کشیده است تا این روش کامل شود و بتوان از آن برای مومیایی کردن جسد انسان استفاده کرد. او برای رسیدن به هدف نهایی، بارها آزمون و خطا داشت و زمان زیادی را صرف کرد، به گونه‌ای که یک مایع نگهدارنده را به بدن تزریق و بعد، برای دو سال آن را در همان مایع نگه می‌داشت.

او در نهایت، به ترکیبی از نوعی نمک، اسید بوریک که ضد عفونی‌کننده است، اتیلن‌گلیکول، یک نوع ماده ضد یخ و مقدار بسیار اندک و جزئی فرمالدئید رسید.

این ترکیب ضدباکتری و از بین برنده قارچ‌های احتمالی روی جسد نیز هست و به همین دلیل می‌توان جسد را بدون دستکش کالبدشکافی کرد. با این شیوه، جسد‌ها در دمای هوای معمولی یک اتاق هم ماندگار می‌شوند. هم‌اکنون جسد‌هایی که برای مومیایی به این شیوه به موسسه اتریشی گرز سپرده می‌شوند، برای نزدیک به یک سال در محفظه‌هایی مخصوص نگهداری می‌شوند و بعد به کیسه‌هایی پلاستیکی منتقلشان می‌کنند.

وقتی این جسد‌ها مایع اضافی خود را از دست دادند، حالتی ارتجاع‌پذیرتر و شبیه‌تر به بدن واقعی پیدا می‌کنند و در مرحله بعد، رنگ قرمز به بدن تزریق می‌شود تا به رگ‌ها و گوشت بدن، رنگی طبیعی داده شود.